

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 listopada 1978 r.

w sprawie uposażenia pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, zakładów pomocy społecznej i zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

Rozdział I

Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do następujących pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, w zakładach pomocy społecznej i w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów:

- 1) pracowników medycznych i innych pracowników działalności podstawowej,
- 2) pracowników technicznych, ekonomicznych i administracyjnych,
- 3) pracowników gospodarczych i pracowników obsługi.

2. Rozporządzenia nie stosuje się do:

- 1) pracowników transportu sanitarnego i lotniczego, innych niż wymienieni w ust. 1 pkt 1,
- 2) pracowników przedsiębiorstw uzdrowiskowych, innych niż wymienieni w ust. 1 pkt 1,
- 3) pracowników przedsiębiorstw zaopatrzenia farmaceutycznego i ich placówek,
- 4) pracowników gospodarstw pomocniczych,
- 5) innych pracowników zakładów wymienionych w ust. 1, otrzymujących wynagrodzenie na podstawie odrębnych przepisów.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o pracownikach działalności podstawowej, rozumie się przez to:

- 1) pracowników medycznych z wyższym wykształceniem, to jest lekarzy, lekarzy dentyistów, farmaceutów oraz pracowników z innym niż medyczne wyższym wykształceniem mającym trwałe zastosowanie w działalności podstawowej zakładów służby zdrowia,

2) średni personel medyczny, a mianowicie:

- a) pracowników medycznych, to jest felczerów, pielęgniarki, położne, techników medycznych (farmaceutycznych, dentystycznych i innych), laborantów medycznych, instruktorów higieny, opiekunki dziecięce, dietetyczki, higienistki, higienistki stomatologiczne, masażyści, pracowników socjalnych, asystentki pielęgniarskie, młodsze pielęgniarki, instruktorzy terapii zajęciowej, mających dyplom ukończenia szkoły medycznej, oraz innych pracowników ze średnim wykształceniem niemedyceznym mającym trwałe zastosowanie w działalności podstawowej zakładów służby zdrowia,
- b) innych pracowników działalności podstawowej, to jest kontrolerów sanitarnych, pomoce dentystyczne, dezynfektorów, przyuczonych masażyści, przyuczone pielęgniarki, przyuczone laborantki, przyuczone dietetyczki, preparatorów oraz statystyków medycznych, rejestratorów medycznych i sekretarki medyczne, jeżeli pracownicy ci odbyli odpowiednie przeszkolenie,
- 3) niższy personel działalności podstawowej, to jest sanitariuszy szpitalnych, sanitariuszy, salowe, łazienkowych, sterylizatorów, kąpielowych urządzeń zabiegowych, pomoce laboratoryjne, przyuczone rejestratorki medyczne, faszowaczki.

2. Przez określenie „zespół opieki zdrowotnej”, zwany dalej „zespołem”, rozumie się zakład społeczny służby zdrowia będący samodzielną jednostką organizacyjną i budżetową, zespalającą wszystkie lub niektóre placówki służby zdrowia działające na określonym obszarze.

3. Przez określenie „jednostka samodzielna” rozumie się szpital, sanatorium, stację sanitarno-epidemiologiczną, zakład pomocy społecznej i inne zakłady będące samodzielnymi jednostkami organizacyjnymi i budżetowymi.

4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określa inne niż medyczne kwalifikacje mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej zakładów służby zdrowia.

Rozdział 2

Uposażenie zasadnicze.

§ 3. 1. Uposażenie zasadnicze pracowników określonych w § 1 ust. 1 ustala się według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Uposażenie zasadnicze w zł miesięcznie
C	8.200
B	7.800
A	7.400
1	7.000
2	6.600
3	6.200
4	5.800
5	5.500
6	5.200
7	4.900
8	4.700
9	4.500
10	4.300
11	4.100
12	3.900

Grupa uposażenia	Uposażenie zasadnicze w zł miesięcznie
13	3.700
14	3.500
15	3.300
16	3.100
17	2.900
18	2.700
19	2.500
20	2.300
21	2.100
22	1.900
23	1.700

2. Uposażenie zasadnicze określone w ust. 1 przysługuje pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy.

3. W razie zatrudnienia w mniejszym lub większym wymiarze czasu pracy uposażenie zasadnicze pracownika oblicza się proporcjonalnie do tygodniowego wymiaru czasu pracy przewidzianego w umowie o pracę.

4. Stawki godzinowe oblicza się, dzieląc kwotę miesięcznego uposażenia zasadniczego wynikającego z osobistego zaszeregowania pracownika przez:

- 200 dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 46 godzin,
- 175 dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 42 godzin,
- 150 dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 36 godzin,
- 125 dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 30 godzin.

§ 4. 1. Ustala się:

- 1) tabelę stanowisk i zaszeregowania pracowników działalności podstawowej, stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) taryfikator kwalifikacyjny pracowników działalności podstawowej, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- 3) tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników technicznych, ekonomicznych i administracyjnych, stanowiącą załącznik nr 3 do rozporządzenia,
- 4) tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników gospodarczych i pracowników obsługi, stanowiącą załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. Pracownicy zatrudnieni w dniu wejścia w życie rozporządzenia podlegają zaszeregowaniu na odpowiednie stanowiska określone w załączniku nr 1, 3 i 4 do rozporządzenia stosownie do posiadanych przez nich kwalifikacji i zakresu ich obowiązków.

3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Plac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia może uzupełniać tabele stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania, stanowiące załączniki nr 1—4 do rozporządzenia, nowymi stanowiskami.

Rozdział 3

Dodatki do uposażenia.

§ 5. 1. Dla pracowników określonych w § 1 ust. 1 ustala się dodatek za wysługę lat w wysokości:

Lp.	Pracownicy według posiadanego wykształcenia	Dodatek za wysługę lat w zł miesięcznie			
		5 lat i więcej	10 lat i więcej	15 lat i więcej	20 lat i więcej
1	Pracownicy z wykształceniem wyższym	200	400	600	800
2	Pracownicy z wykształceniem średnim	150	300	450	600
3	Pracownicy nie wymienieni pod lp. 1 i 2	100	150	200	300

2. Zmiana wysokości dodatku za wysługę lat, wynikająca z podwyższenia wykształcenia lub osiągnięcia określonej liczby lat pracy, następuje od pierwszego dnia najbliższego miesiąca kalendarzowego po powstaniu okoliczności uzasadniających zmianę wysokości dodatku.

3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia ustala zasady obliczania stażu pracy stanowiącego podstawę do przyznawania dodatku za wysługę lat.

§ 6. 1. Pracownikom działalności podstawowej może być przyznany dodatek specjalny w wysokości do 3.500 zł miesięcznie.

2. Dodatek specjalny przyznaje pracownikom dyrektor (kierownik) zakładu, a dyrektorowi i zastępcy dyrektora — kierownik właściwej jednostki nadrzędnej.

3. Dodatek specjalny może być obniżony lub cofnięty bez wypowiedzenia w razie ustania warunków, na których podstawie dodatek został przyznany.

4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia ustala szczegółowe zasady przyznawania dodatku specjalnego oraz wysokość tego dodatku dla lekarzy zatrudnionych na niektórych stanowiskach, nie podlegając obniżaniu w trybie ust. 3.

§ 7. 1. Pracownikowi działalności podstawowej przysługuje dodatek w wysokości 5% uposażenia zasadniczego za pracę rozdzieloną przerwą.

2. Pracownikom działalności podstawowej przysługuje dodatek do uposażenia w wysokości od 200 zł do 500 zł miesięcznie za pracę w systemie zmianowym.

3. Położonej zatrudnionej w izbie porodowej (samodzielne stanowisko pracy) przysługuje dodatek do uposażenia w wysokości od 400 zł do 1.000 zł miesięcznie.

4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia określa szczegółowe zasady przyznawania dodatków, o których mowa w ust. 2 i 3.

§ 8. Za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze nocnej pracownikowi przysługuje dodatek w wysokości 15% stawki uposażenia zasadniczego.

§ 9. 1. Lekarzowi za pracę w zespole wyjazdowym w oddziale (dziale) pomocy doraźnej (pogotowiu ratunkowym) przysługuje dodatek w wysokości 30% uposażenia zasadniczego za godzinę pracy, niezależnie od dodatku określonego w § 8.

2. Lekarzom zatrudnionym w oddziałach (działach) pomocy doraźnej (pogotowiu ratunkowym) poza zespołem

wyjazdowym przyznaje się dodatek w wysokości do 15% uposażenia zasadniczego za godzinę pracy, niezależnie od dodatku określonego w § 8.

§ 10. Pracownikowi medycznemu mającemu stopień naukowy przysługuje dodatek za stopnie naukowe:

— doktora — 300 zł miesięcznie,
— doktora habilitowanego — 600 zł miesięcznie.

§ 11. 1. Pracownikowi medycznemu zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy w lotnictwie sanitarnym i sprawującym opiekę nad chorymi na sanitarnych statkach powietrznych przysługuje dodatek do uposażenia w wysokości 1.700 zł miesięcznie.

2. W razie zatrudnienia w mniejszym wymiarze czasu pracy dodatek określony w ust. 1 oblicza się proporcjonalnie do tygodniowego wymiaru czasu pracy przewidzianego w umowie o pracę. Dodatek ten nie ulega zwiększeniu w razie zatrudnienia pracownika, o którym mowa w ust. 1, w większym wymiarze czasu pracy od tygodniowego wymiaru czasu pracy przewidzianego w umowie o pracę.

§ 12. Pracownikom zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy dodatki określone w § 5, 6 i 10 przysługują w wysokości odpowiedniej do liczby godzin pracy. Dodatki te nie przysługują z tytułu dodatkowego zatrudnienia.

§ 13. 1. Jeżeli lekarz będący specjalistą w dziedzinie, w której występuje niedobór kadr medycznych, podejmie dodatkową pracę w innym zakładzie położonym w innej miejscowości, dyrektor (kierownik) zakładu może podwyższyć mu uposażenie zasadnicze za pracę w tym zakładzie, nie więcej jednak niż o 25%.

2. Na podjęcie pracy przez lekarza, o którym mowa w ust. 1, wymagana jest zgoda wojewody (prezydenta miasta).

§ 14. 1. Lekarzowi, o którym mowa w § 13, oraz pracownikowi medycznemu zatrudnionemu w ambulansie stomatologicznym i rentgenowskim przysługuje ryczałt miesięczny na pokrycie kosztów przejazdów, jeżeli czas potrzebny na przejazd publicznym środkiem lokomocji w jedną stronę wynosi co najmniej pół godziny.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, powinien odpowiadać kosztom przejazdów.

3. Jeżeli lekarz, o którym mowa w § 13, korzysta w przejazdach z własnego pojazdu samochodowego, ryczałt na pokrycie kosztów przejazdu może być za zgodą wojewody (prezydenta miasta), obliczony według stawek określonych w przepisach w sprawie używania pojazdów samochodowych dla celów służbowych.

§ 15. 1. Pracownicy techniczni, ekonomiczni i administracyjni oraz pracownicy gospodarczy i pracownicy

obsługi, zatrudnieni na stanowiskach określonych w załącznikach nr 3 i 4 do rozporządzenia, mogą otrzymywać premie za terminowe i staranne wykonanie zadań wyznaczonych pracownikom poszczególnych komórek organizacyjnych lub stanowisk pracy.

2. Premie wypłaca się miesięcznie po sprawdzeniu wykonania wyznaczonych prac.

3. Podstawowe zadania (prace), za których wykonanie będą przyznawane premie, określi dyrektor zakładu w porozumieniu z radą zakładową.

4. Wysokość indywidualnej premii nie może przekroczyć 25% uposażenia zasadniczego.

5. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia ustala wytyczne w sprawie premiowania pracowników, o których mowa w ust. 1.

§ 16. Brygadzysta kierujący pracą co najmniej 3 pracowników i wykonujący ponadto własne zadania otrzymuje dodatek w wysokości 10% uposażenia zasadniczego.

Rozdział 4

Wynagrodzenie ryczałtowe.

§ 17. 1. Pracownikom medycznym za wykonywanie dodatkowych zadań przysługuje wynagrodzenie ryczałtowe ustalane proporcjonalnie do czasu potrzebnego na wykonanie określonych zadań i do wysokości uposażenia zasadniczego lub do liczby wykonanych zadań.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia określa rodzaje prac wynagradzanych ryczałtowo i szczegółowe zasady ustalania wysokości wynagrodzenia za te prace.

§ 18. Pracownikowi wykonującemu zdjęcia małobrazkowe:

- 1) w ruchomym ambulansie rentgenowskim — za wykonanie każdego następnego tysiąca zdjęć ponad normę wynoszącą 3.000 sztuk miesięcznie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 180 zł,
- 2) w zespole stacjonarnym — za wykonanie każdego następnego tysiąca zdjęć ponad normę wynoszącą 5.000 sztuk miesięcznie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 120 zł.

Rozdział 5

Dyżury zakładowe i gotowość do pracy.

§ 19. 1. Wynagrodzenie za dyżury zakładowe w szpitalach pełnione w dni robocze i niedziele przez pracowników medycznych z wyższym wykształceniem ustala się w wysokości:

- 1) za dyżur 17-godzinny:
 - a) dla lekarzy o specjalnościach zabiegowych, anestezjologii, intensywnej terapii oraz dla lekarzy i innych pracowników pełniących dyżur w izbie przyjęć lub w pracowni diagnostycznej — 230-430 zł,

b) dla pracowników nie wymienionych pod lit. a) — 230-320 zł,

2) za dyżur 24-godzinny:

a) dla lekarzy o specjalnościach zabiegowych, anestezjologii, intensywnej terapii oraz dla lekarzy i innych pracowników pełniących dyżur w izbie przyjęć lub w pracowni diagnostycznej — 320-600 zł,

b) dla pracowników nie wymienionych pod lit. a) — 320-450 zł.

2. Za dyżury zakładowe w sanatoriach pełnione w dni robocze i niedziele przez pracowników medycznych z wyższym wykształceniem ustala się wynagrodzenie w wysokości 200 zł za dyżur 17-godzinny oraz w wysokości 280 zł za dyżur 24-godzinny.

3. Wysokość wynagrodzenia określonego w ust. 1 ustala dyrektor (kierownik) w zależności od kwalifikacji dyżurującego pracownika i rodzaju dyżuru.

4. W razie pełnienia dyżuru w mniejszym lub większym wymiarze niż określony w ust. 1 i 2 wypłaca się wynagrodzenie w wysokości odpowiedniej do liczby przepracowanych godzin.

5. Za dyżur zakładowy pełniony w święto pracownikowi przysługuje podwójna stawka wynagrodzenia za dyżur; stawka w tej wysokości przysługuje również, jeżeli święto przypada w niedzielę.

§ 20. 1. Wynagrodzenie za gotowość do pracy na wezwanie przez zakład pracy ustala się w wysokości:

- 1) za 17 godzin gotowości dla:
 - starszego asystenta i zastępcy ordynatora — 75 zł,
 - asystenta i młodszego asystenta — 50 zł,
 - pielęgniarki, położnej, laboranta i technika — 30 zł,
- 2) za 24 godziny gotowości dla:
 - starszego asystenta i zastępcy ordynatora — 100 zł,
 - asystenta i młodszego asystenta — 60 zł,
 - pielęgniarki, położnej, laboranta i technika — 40 zł.

2. Pracownikowi przysługuje podwójna stawka wynagrodzenia określonego w ust. 1, jeżeli w czasie pozostawania w gotowości do pracy pracownik został wezwany i stawił się do zakładu pracy.

3. Pracownikowi, który otrzymuje wynagrodzenie określone w ust. 2, nie przysługuje odrębne wynagrodzenie za pracę wykonaną w czasie godzin gotowości.

4. Pracownikowi, który stawił się do zakładu pracy na wezwanie, przysługuje zwrot poniesionych kosztów przejazdu, jeżeli zakład pracy nie zapewnił pracownikowi przejazdu samochodem służbowym, a pilność przybycia pracownika i odległość od miejsca zamieszkania do zakładu uzasadniają konieczność takiego przejazdu.

§ 21. 1. Wynagrodzenie za dyżury zakładowe i gotowość do pracy wypłaca się miesięcznie z dołu.

2. Wynagrodzenie za dyżury zakładowe uwzględnia się w wynagrodzeniu za czas urlopu wypoczynkowego.

3. Wynagrodzenia za gotowość do pracy nie wlicza się do wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego i innej nieobecności w pracy.

§ 22. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia określa szczegółowe zasady ustalania wysokości wynagrodzenia za dyżury zakładowe i za gotowość do pracy.

Rozdział 6

Wymiar uposażenia i awansowanie pracowników.

§ 23. 1. Pracownik może być przeszerogowany w ramach uposażenia przewidzianego dla zajmowanego stanowiska w okresach nie krótszych niż jeden rok i o jedną grupę uposażenia, w terminach przeszerogowania, to jest 1 stycznia i 22 lipca z mocą od 1 sierpnia.

2. W wypadkach uzasadnionych stopniem trudności lub zakresem powierzonych pracy albo związanej z nią odpowiedzialności pracownik może być przeszerogowany o dwie grupy uposażenia zasadniczego w ramach uposażenia przewidzianego dla zajmowanego stanowiska, za zgodą jednostki nadrzędnej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą zmiany wysokości uposażenia w razie:

- 1) awansowania pracownika na wyższe stanowisko,
- 2) ustalenia uposażenia po okresie próbnym lub wstępnym.

4. Pracownik, który uzyskał wyższe kwalifikacje zawodowe w zakresie wykształcenia lub specjalizacji, może być przeszerogowany niezależnie od okresu i terminów, o których mowa w ust. 1.

5. W obrębie stanowisk kierowniczych zaszerogowanie do wyższej grupy uposażenia zasadniczego z tytułu zwiększenia liczby pracowników może nastąpić z zachowaniem terminów przeszerogowania, o których mowa w ust. 1.

§ 24. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może wyrazić zgodę na zaszerogowanie pracowników na stanowiska kierownicze w niektórych komórkach organizacyjnych lub w zakładach według innych kryteriów niż liczba zatrudnionych pracowników.

§ 25. Przyznanie lub podwyższenie wysokości dodatku specjalnego nie stanowi przeszkody w przeszerogowaniu pracownika do wyższej grupy uposażenia zasadniczego.

§ 26. Uposażenie zasadnicze, dodatek za wysługę lat, dodatek za stopnie naukowe, dodatek specjalny, wynagrodzenie ryczałtowe, wynagrodzenie za dyżury i prace dodatkowe, premie oraz inne wynagrodzenia wynikające z przepisów rozporządzenia wolne są od podatku od wynagrodzeń i potrąceń na składkę emerytalną.

Rozdział 7

Uposażenie lekarzy, lekarzy dentyistów i farmaceutów zatrudnionych w wydziałach zdrowia i opieki społecznej w urzędach terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 27. 1. Lekarze, lekarze dentyści i farmaceuci zatrudnieni w wydziałach zdrowia i opieki społecznej w urzędach terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego otrzymują uposażenie zasadnicze

(§ 3), dodatek za wysługę lat (§ 5), dodatek za stopień naukowy (§ 10) oraz dodatek funkcyjny.

2. Dodatek funkcyjny przysługuje w wysokości:

	miesięcznie w zł od — do
— lekarzowi wojewódzkiemu	1.000-3.000,
— zastępcy dyrektora wydziału zdrowia i opieki społecznej	1.000-2.000,
— kierownikowi oddziału, inspektorowi wojewódzkiemu	1.000-2.000,
— starszemu inspektorowi	800-1.500,
— inspektorowi	600-1.000.

§ 28. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowania pracowników określonych w § 27 ust. 1, stanowiącą załącznik nr 5 do rozporządzenia.

Rozdział 8

Przepisy szczególne.

§ 29. 1. Czas pracy i zasady wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu (dozorców, portierów, strażników) regulują odrębne przepisy.

2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, otrzymują wynagrodzenie w wysokości 110% godzinowej stawki uposażenia zasadniczego za każdą godzinę pracy w przedłużonym normalnym czasie pracy ponad 8 godzin (w sobotę ponad 6 godzin) do 12 godzin na dobę, przepracowaną w ramach dopuszczalnej tygodniowej normy czasu pracy, średnio 56 godzin na tydzień w okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 3 tygodnie.

§ 30. 1. Za długoletnią i nieprzerwaną pracę pracownikom przysługują gratyfikacje jubileuszowe w wysokości:

- 1) 75% miesięcznego wynagrodzenia — po 25 latach pracy,
- 2) 150% miesięcznego wynagrodzenia — po 35 latach pracy,
- 3) 200% miesięcznego wynagrodzenia — po 40 latach pracy.

2. Miesięczne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, oblicza się według zasad stosowanych przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy, z tym że jego wysokość nie może przekroczyć kwoty wynagrodzenia za pełny wymiar czasu pracy.

3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia ustala szczegółowe zasady wypłaty gratyfikacji oraz zaliczania okresów pracy do okresów uzasadniających prawo do tych gratyfikacji.

§ 31. Ministrowie, którym podlegają zakłady służby zdrowia, mogą w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych zastosować przepisy rozporządzenia w całości lub w części do pracowników tych zakładów.

§ 32. Upoważnia się Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do wprowadzania zmian w tabeli uposażeń zasadniczych oraz w tabelach stanowisk i zaszerogowania pracowników, odpowiednio do wzrostu płac w gospodarce społecznej, nie wcześniej niż w 1980 r., w ramach posiadanej funduszu płac.

§ 33. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do pracowników medycznych zatrudnionych w zakładach lecznictwa uzdrowiskowego prowadzonych przez związki zawodowe lub na podstawie udzielonego zezwolenia.

2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, otrzymujący w dniu wejścia w życie rozporządzenia uposażenie wyższe od wynikającego z niniejszego rozporządzenia zachowują to uposażenie, do czasu awansu zapewniającego uposażenie nie niższe od dotychczas otrzymywanego.

§ 34. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określa kwalifikacje uznane za równorzędne z posiadaniem specjalizacji I i II stopnia pracowników medycznych z wyższym wykształceniem, innych niż lekarze, lekarze dentyści i farmaceuci.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 35. 1. Pracownik zatrudniony w jednostce objętej rozporządzeniem przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, nie mający wymaganych kwalifikacji, może być zatrudniony na dotychczasowym stanowisku (lub stanowisku analogicznym) tylko w tym wypadku, jeżeli był zatrudniony na tym stanowisku zgodnie z obowiązującymi dotychczas przepisami lub był zwolniony od posiadania wymaganych kwalifikacji na podstawie tych przepisów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie przejścia pracownika do pracy — na takie samo lub niższe stanowisko — w innej jednostce objętej niniejszym rozporządzeniem, w wyniku porozumienia zakładów pracy albo zalecenia jednostki nadrzędnej.

3. W okresie do dnia 31 grudnia 1979 r. pracownik może być zaszeregowany do grupy niższej od wynikającej z tabeli stanowisk i zaszeregowania, przewidzianej dla danego stanowiska, oraz — jeśli będzie to uzasadnione ko-

niecznością zapewnienia minimalnej podwyżki uposażenia zasadniczego, której wysokość określi Minister Zdrowia i Opieki Społecznej — pracownikowi może być przyznane uposażenie zasadnicze w wysokości pośredniej między kwotami ustalonymi dla poszczególnych grup uposażenia zasadniczego.

§ 36. Pracownicy medyczni zatrudnieni w jednostkach przemysłowej służby zdrowia i w żłobkach przy zakładach pracy, uprawnieni do korzystania z branżowych przywilejów, zachowują dotychczasowe uprawnienia, z tym że w razie zbiegu dodatków za wysługę lat (wynagrodzenia specjalnego za staż pracy) przysługuje dodatek wyższy.

§ 37. Pracownikom zatrudnionym w dniu wejścia w życie rozporządzenia, korzystającym z ulg przy przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi, przysługuje nadal to uprawnienie.

§ 38. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu stosuje się przepisy dotychczasowe, jeśli nie są sprzeczne z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§ 39. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1966 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia dla lekarzy wykonujących opiekę nad zdrowiem pracowników rolnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 52, poz. 317),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 września 1972 r. w sprawie uposażenia pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, zakładów pomocy społecznej i zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów (Dz. U. z 1972 r. Nr 37, poz. 246, z 1973 r. Nr 51, poz. 288, z 1974 r. Nr 31, poz. 183 i Nr 47, poz. 286).

§ 40. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 listopada 1978 r. (poz. 120).

Załącznik nr I

Tabela stanowisk i zaszeregowania pracowników działalności podstawowej.

Lp.	Stanowisko pracy	Kategoria jednostki według liczby pracowników	Grupa uposażenia zasadniczego
1	2	3	4
I. Pracownicy medyczni z wyższym wykształceniem			
1	Dyrektor zespołu	powyżej 1.500 powyżej 800 do 800	8—C 4—B 5—A
2	Dyrektor (kierownik) jednostki samodzielnej	powyżej 1.000 powyżej 500 do 500	5—B 6—A 7—1
	a) szpitala: klinicznego, specjalistycznego		
	b) wojewódzkiej: przychodni specjalistycznej, przemysłowej, stacji krwiodawstwa, stacji pogotowia ratunkowego oraz szpitala uzdrowiskowego i sanatorium	powyżej 200 powyżej 100 do 100	10—1 11—2 12—3
	c) pozostałych zakładów służby zdrowia i opieki społecznej	powyżej 200 powyżej 100 do 100	10—2 11—3 12—4

1	2	3	4
3	a) Zastępca dyrektora zespołu	powyżej 1.500 powyżej 800 do 800	7-1 8-2 9-3
	b) dyrektor zespołu szpitali (sanatoriów) uzdrowiskowych	powyżej 300	8-1
4	Zastępca dyrektora jednostki samodzielnej: a) szpitala klinicznego, specjalistycznego	powyżej 1.000 powyżej 500 do 500	9-2 10-3 11-4
	b) wojewódzkiej: przychodni specjalistycznej, przemysłowej, stacji krwiodawstwa, stacji sanitarno-epidemiologicznej, stacji pogotowia ratunkowego oraz szpitala uzdrowiskowego i sanatorium	powyżej 200 powyżej 100 do 100	11-3 12-4 13-5
	c) pozostałych zakładów	powyżej 100 do 100	13-5 14-6
5	a) Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny	powyżej 180 do 180	3-A 5-1
	b) wojewódzki inspektor ds. orzecznictwa lekarskiego	—	5-A
6	Państwowy terenowy (portowy) inspektor sanitarny	powyżej 25 do 25	8-2 9-3
7	a) Ordynator oddziału w szpitalu wojewódzkim (równorzędnym) lub zespole	powyżej 50 powyżej 20 do 20	8-2 10-3 11-4
	b) ordynator oddziału w pozostałych jednostkach	powyżej 50 powyżej 20 do 20	9-3 11-4 13-5
	c) inspektor ds. orzecznictwa lekarskiego w zespole zatrudniającym	powyżej 1.500 powyżej 800 do 800	8-2 10-3 11-4
8	Kierownik komórki organizacyjnej w stacjach sanitarno-epidemiologicznych (działu, sekcji, pracowni)	powyżej 10 od 6 do 10 od 3 do 5	10-3 11-4 12-5
9	a) Kierownik działu opieki zespolonej	—	9-2
	b) kierownik komórki organizacyjnej w zespole (poradni, zakładu, pracowni, sekcji, działu, ośrodka, punktu krwiodawstwa, prosektorium i innej) oraz apteki szpitalnej produkującej płyny infuzyjne, inspektor ds. orzecznictwa lekarskiego w dziale orzecznictwa lekarskiego	powyżej 20 do 20	11-3 13-4
10	a) Kierownik przychodni nie będącej samodzielną jednostką budżetową lub kierownik grupy poradni	powyżej 50 powyżej 20 do 20	11-2 12-3 13-4
	b) kierownik komórki organizacyjnej w przychodni będącej jednostką samodzielną (poradni, zakładu, pracowni, działu, ośrodka i innej)	powyżej 10 do 10	12-3 15-4
	c) kierownik komórki organizacyjnej w jednostce samodzielnej i nie wymienionych w pkt 9 i 10 lit. a) i b) (poradni, zakładu, pracowni, działu, sekcji, ośrodka, prosektorium, punktu krwiodawstwa i innej)	powyżej 10 do 10	13-4 15-5
	d) kierownik apteki szpitalnej nie produkującej płynów infuzyjnych	—	15-6

1	2	3	4
11	Kierownik ośrodka zdrowia: gminnego, wiejskiego lub przyzakładowego na wsi	—	10—2
12	a) Zastępca ordynatora oddziału, zastępca kierownika pracowni, apteki i innych	powyżej 50 od 20 do 50	11—4 12—5
	b) zastępca kierownika apteki szpitalnej produkującej płyny infuzyjne	10—19	12—5
	c) starszy lekarz rejonowego zespołu zapobiegawczo-leczniczego	—	12—5
13	W ośrodku zdrowia gminnym, wiejskim i przyzakładowym na wsi, w poradni ogólnej i pediatrycznej przychodni rejonowej, w poradni przemysłowej służby zdrowia:		
	— starszy asystent	—	11—3
	— asystent	—	12—4
	— młodszy asystent	—	14—5
14	W stacjach sanitarno-epidemiologicznych:		
	— specjalista bhp, starszy asystent, starszy inspektor bhp	—	11—4
	— asystent, inspektor bhp	—	13—5
	— młodszy asystent	—	15—6
15	W komórkach metodyczno-organizacyjnych:		
	— starszy asystent	—	12—4
	— asystent	—	13—5
	— młodszy asystent	—	15—6
16	W przychodni (poradni) i innym zakładzie nie wymienionym w pkt 13, 14, 15 oraz w działach diagnostycznych:		
	— starszy asystent	—	13—5
	— asystent	—	14—6
	— młodszy asystent	—	16—7
17	1) W pozostałych stacjonarnych zakładach opieki zdrowotnej i pomocy społecznej:		
	— starszy asystent	—	15—6
	— asystent	—	16—7
	— młodszy asystent	—	16—8
	2) W oddziałach szpitalnych urazowo-chirurgicznych, toksykologicznych, oddziałach i działach anestezjologii i intensywnej opieki i doraźnej pomocy:		
— starszy asystent	—	12—4	
	— asystent	—	13—5
	— młodszy asystent	—	15—6
18	a) Stażysta — lekarz	—	16
	b) stażysta	—	19—16
II. Średni personel medyczny			
1	Naczelnia pielęgniarka zespołu	powyżej 1.500	10—4
		powyżej 800	11—5
		do 800	13—6
2	Zastępczyni naczelniej pielęgniarki zespołu	—	14—7
3	Przełożona pielęgniarek:		
	a) szpitala, działu w zespole	—	16—9
	b) szpitala: klinicznego, specjalistycznego, ogólnego (wielospecjalistycznego)	powyżej 1.000 powyżej 500 do 500	14—9 15—10 17—11

1	2	3	4
	c) wojewódzkiej: przychodni specjalistycznej, przychodni przemysłowej, przedsiębiorstwa uzdrowiskowego i sanatorium: przeciwgruźliczego, rehabilitacyjnego, psychiatrycznego	powyżej 200 powyżej 100	16—11 17—12
	d) w zakładach nie wymienionych pod lit. b), c)	—	18—13
4	Zastępczyni przełożonej pielęgniarek w zespole lub jednostce samodzielnej	powyżej 500	17—12
5	a) Kierownik: domu małych dzieci, żłobka, izby porodowej, prewentorium itp.	—	16—11
	b) kierownik sekcji szkolenia średniego personelu medycznego w wojewódzkim ośrodku doskonalenia kadr medycznych	—	17—12
6	Oddziałowa pielęgniarek w stacjonarnej opiece zdrowotnej	—	17—12
7	Uprawniony technik dentystyczny	—	17—12
8	Starszy felczer, felczer, starszy instruktor (inspektor) higieny, inspektor bhp, starszy instruktor (inspektor) ds. rehabilitacji zawodowej	—	17—12
9	W komórkach organizacyjnych w zespole lub jednostkach samodzielnych:		
	a) starsza pielęgniarka, starsza położna, starszy technik medyczny (dentystyczny, farmaceutyczny, apteczny), starszy laborant, starszy dyspozytor, starsza dietetyczka, starsza opiekunka dziecięca, starsza higienistka, starszy statystyk medyczny, starszy masażysta	—	19—14
	b) pielęgniarka, położna, technik medyczny, laborant, technik dentystyczny, technik farmaceutyczny, technik apteczny, dietetyczka, instruktor higieny, opiekunka dziecięca, higienistka, dyspozytor, instruktor terapii zajęciowej, ortoptysta, statystyk medyczny, masażysta, higienistka stomatologiczna	—	21—15
	c) asystentka pielęgniarska, młodsza pielęgniarka, młodszy laborant, masażysta, preparator, wykwalifikowana pomoc dentystyczna, kontroler sanitarny, dezynfektor	—	22—17
	d) przyuczeni: pielęgniarka, masażysta, dietetyczka, laborant, kontroler sanitarny, pomoc dentystyczna, dezynfektor i inni	—	22—18
	e) technik ortopedyczny	—	17—12
10	a) Starsza pielęgniarka środowiskowa, starszy pracownik socjalny na wsi i w mieście oraz pozostali starszy średni personel medyczny zatrudniony w miejscowościach do 5 tys. mieszkańców	—	15—12
	b) pielęgniarka środowiskowa i pracownik socjalny na wsi i w mieście oraz pozostali równorzędny średni personel medyczny zatrudniony w miejscowościach do 5 tys. mieszkańców	—	17—13
11	Starsza rejestratorka medyczna, sekretarka medyczna, instruktor służb społecznych	—	22—17
12	Kierownik: sekcji statystyki medycznej i dokumentacji chorych, ośrodka opiekuńcza społecznego, sekcji świadczeń pomocy społecznej	powyżej 5 od 3 do 5	16—12 17—13
13	Stażysta	—	22—20
	III. Niższy personel działalności podstawowej		
	a) sanitariusz szpitalny	—	21—17
	b) sanitariusz (noszowy)	—	22—18

1	2	3	4
	c) <u>salowa, starsza kąpielowa, rejestratorka medyczna</u>	—	22—19
	d) <u>kąpielowa, fasowaczka, łazienkowy, sterylizator, pomoc laboratoryjna</u>	—	23—20

Uwaga: Pracownicy na stanowiskach wymienionych pod lp. 1—3 części II nie mający wyższego wykształcenia nie mogą być zaszerzegowani do maksymalnych grup uposażenia zasadniczego.

Załącznik nr 2

Taryfikator kwalifikacyjny pracowników działalności podstawowej.

Lp.	Stanowisko pracy	Wymagane kwalifikacje zawodowe	Liczba lat pracy
		wykształcenie, specjalizacja, przeszkolenie	
1	2	3	4
1	I. Pracownicy medyczni z wyższym wykształceniem Dyrektor zespołu	wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia oraz specjalizacja II lub I stopnia w innej dziedzinie medycyny	8
2	Dyrektor jednostki samodzielnej	wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia lub II stopnia w innej dziedzinie medycyny	5
3	Zastępca dyrektora zespołu		8
4	Zastępca dyrektora jednostki samodzielnej	z-ca dyrektora zakładu ds. służb. społ. — wyższe medyczne lub inne wyższe wykształcenie mające trwałe zastosowanie w podstawowej działalności	4
5	Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, wojewódzki inspektor ds. orzecznictwa lekarskiego	wyższe medyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny II stopnia	8
6	Państwowy terenowy (portowy) inspektor sanitarny	wyższe medyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny II lub I stopnia	5
7	Ordynator oddziału w zespole lub pozostałych jednostkach, inspektor ds. orzecznictwa lekarskiego w zespole	wyższe medyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny II stopnia	7
8—10	a) Kierownik komórki organizacyjnej	a) wyższe medyczne, farmaceutyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny I lub II stopnia, a w odniesieniu do pracownika z innym wyższym wykształceniem dodatkowe przeszkolenie specjalistyczne w dziedzinie medycyny	5
	b) inspektor ds. orzecznictwa lekarskiego w dziale orzecznictwa lekarskiego	b) wyższe medyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny I lub II stopnia	5
11	Kierownik ośrodka zdrowia: gminnego, wiejskiego lub przyzakładowego na wsi	kwalifikacje jak w pkt 13—17	—
12	Zastępca ordynatora oddziału, zastępca kierownika: pracowni, apteki i innych	wyższe medyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny II stopnia, inne wyższe oraz dodatkowe przeszkolenie specjalistyczne uznane za równorzędne z II stopniem specjalizacji w dziedzinie medycyny	5
13—17	Starszy asystent, starszy inspektor bhp, specjalista bhp	wyższe medyczne, farmaceutyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny II stopnia, inne wyższe oraz dodatkowe przeszkolenie specjalistyczne uznane za równorzędne z II stopniem specjalizacji w dziedzinie medycyny	5
	asystent, inspektor bhp	wyższe medyczne, farmaceutyczne, specjalizacja w dziedzinie medycyny I stopnia, inne wyższe oraz dodatkowe przeszkolenie specjalistyczne uznane za równorzędne z I stopniem specjalizacji w dziedzinie medycyny	3

1	2	3	4
	młodszy asystent	wyższe medyczne, farmaceutyczne, inne wyższe	po stażu
18	Stażysta	wyższe medyczne, inne wyższe	—
	II. Średni personel medyczny		
1	Naczelną pielęgniarką zespołu	wyższe pielęgniarskie, inne wyższe i średnie medyczne	5
		średnie medyczne oraz przeszkolenie specjalistyczne	10
2	Zastępczyni naczelnej pielęgniarki zespołu	wyższe pielęgniarskie, inne wyższe i średnie medyczne	5
		średnie medyczne oraz przeszkolenie specjalistyczne	9
3	Przełożona pielęgniarek w zespole lub jednostce samodzielnej	wyższe pielęgniarskie, inne wyższe i średnie medyczne	2
		średnie medyczne oraz przeszkolenie specjalistyczne	7
4	Zastępczyni przełożonej pielęgniarek w zespole lub jednostce samodzielnej	wyższe pielęgniarskie, inne wyższe i średnie medyczne	2
		średnie medyczne oraz przeszkolenie specjalistyczne	7
5	Kierownik jednostki samodzielnej, kierownik sekcji szkolenia średniego personelu medycznego w wojewódzkim ośrodku doskonalenia kadr medycznych	wyższe pielęgniarskie, inne wyższe i średnie medyczne	2
		średnie medyczne oraz przeszkolenie specjalistyczne	7
6	Oddziałowa pielęgniarek w stacjonarnej opiece zdrowotnej	średnie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne	6
7	Uprawniony technik dentystyczny	średnie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne	—
8	Starszy felczer, felczer, starszy instruktor (inspektor) higieny, inspektor bhp, starszy instruktor (inspektor) ds. rehabilitacji zawodowej		—
9	a) Starsza pielęgniarka, starsza położna, starszy technik medyczny (dentystyczny, farmaceutyczny, apteczny), starszy laborant, starsza dietetyczka, starsza higienistka, starszy dyspozytor, starsza opiekunka dziecięca, starszy statystyk medyczny, starszy masażysta	średnie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne, średnie pedagogiczne	5
	b) pielęgniarka, położna, technik dentystyczny, technik medyczny, laborant, technik apteczny, dietetyczka, opiekunka dziecięca, technik farmaceutyczny, higienistka, dyspozytor, instruktor higieny, technik ortopedyczny, ortoptysta, instruktor terapii zajęciowej, masażysta, statystyk medyczny, higienistka stomatologiczna	średnie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne, średnie pedagogiczne	—
	c) asystentka pielęgniarska, młodsza pielęgniarka, młodszy laborant, wykwalifikowana pomoc dentystyczna, masażysta, preparator, kontroler sanitarny, dezynfektor	szkoła asystentek pielęgniarskich, szkoła masażystów lub wykształcenie uznane za równorzędne	—
	d) przyuczeni: pielęgniarka, dietetyczka, laborant, pomoc dentystyczna, kontroler sanitarny, dezynfektor, masażysta i inni	podstawowe oraz kwalifikacje nabyte w czasie pracy lub przeszkolenie specjalistyczne	—
	e) technik ortopedyczny	średnie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne	—

1	2	3	4
10	a) Starszą pielęgniarką środowiskową, starszy pracownik socjalny na wsi i w mieście oraz pozostali starszy średni personel medyczny zatrudniony w miejscowościach do 5 tys. mieszkańców b) pielęgniarka środowiskowa i pracownik socjalny w mieście i na wsi oraz pozostali równorzędny średni personel medyczny zatrudniony w miejscowościach do 5 tys. mieszkańców	średnie medyczne lub wykształcenie uznane za równorzędne oraz przeszkolenie specjalistyczne	—
11	Starsza rejestratorka medyczna, sekretarka medyczna, instruktor służb społecznych	średnie ogólnokształcące lub inne wykształcenie uznane za równorzędne	—
12	Kierownik: sekcji statystyki medycznej i dokumentacji chorych, ośrodka opiekuńcza społecznego, sekcji świadczeń pomocy społecznej	średnie medyczne lub inne średnie oraz przeszkolenie specjalistyczne	5
	III. Niższy personel działalności podstawowej		
	a) sanitariusz szpitalny	podstawowe oraz ukończenie kursu dla sanitariuszy i zdanie egzaminu kwalifikacyjnego	—
	b) sanitariusz (noszowy)		
	c) szałowa, starsza kąpielowa, rejestratorka medyczna	podstawowe	—
	d) kąpielowa, faszowaczka, łazienkowy, sterylizator, pomoc laboratoryjna		

Załącznik nr 3

Tabela stanowisk, kwalifikacji i szeregowania pracowników technicznych, ekonomicznych i administracyjnych.

Lp.	Stanowisko	Wymagania kwalifikacyjne		Grupa uposażenia zasadniczego
		wykształcenie*)	liczba lat pracy	
1	2	3	4	5
	I. Pracownicy techniczni i ekonomiczni			
1	Zastępca dyrektora do spraw technicznych, ekonomicznych, główny księgowy w zespole zatrudniającym: powyżej 1.500 pracowników powyżej 800 pracowników do 800 pracowników	wyższe średnie	6 10	7—1 8—2 9—3
2	1) Zastępca dyrektora do spraw technicznych, ekonomicznych, główny księgowy w jednostce samodzielnej zatrudniającej: powyżej 1.000 pracowników powyżej 500 pracowników powyżej 300 pracowników 2) Zastępca dyrektora ds. techniczno-ekonomicznych w stacji krwiodawstwa zbierającej rocznie powyżej 10 tys. litrów krwi oraz kierownik samodzielnej jednostki działalności socjalnej	wyższe średnie	6 10	14—4 15—5 17—6 14—5
	3) Główny księgowy w jednostce samodzielnej zatrudniającej: powyżej 200 pracowników powyżej 100 pracowników do 100 pracowników	wyższe średnie	6 10	16—7 18—9 19—11

1	2	3	4	5
	4) Zastępca dyrektora ds. ekonomicznych i główny księgowy wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej zatrudniającej łącznie z wchodzącymi w jej skład terenowymi i portowymi stacjami sanitarno-epidemiologicznymi: powyżej 1.000 pracowników powyżej 500 pracowników do 500 pracowników	wyższe średnie	6 10	12—2 13—4 14—6
3	1) Kierownik działu (np. technicznego, ekonomicznego, finansowego, służby pracowniczej), zastępca głównego księgowego w zespole zatrudniającym: powyżej 1.500 pracowników powyżej 800 pracowników do 800 pracowników	wyższe średnie	4 8	14—5 15—6 16—6
	2) Główny księgowy samodzielnej jednostki działalności socjalnej	wyższe średnie	4 8	16—6
4	Kierownik działu (np. technicznego, ekonomicznego, finansowego, służby pracowniczej), zastępca głównego księgowego w jednostce samodzielnej zatrudniającej: powyżej 1.000 pracowników powyżej 500 pracowników do 500 pracowników	wyższe średnie	4 8	15—6 16—6 17—7
5	Kierownik zespołu warsztatów w zespole lub jednostce samodzielnej: powyżej 1.500 pracowników powyżej 800 pracowników	wyższe średnie	3 6	15—6 17—8
6	Kierownik warsztatu (pracowni) w zespole lub jednostce samodzielnej zatrudniającej: powyżej 1.000 pracowników powyżej 500 pracowników do 500 pracowników	średnie	6	16—9 17—10 18—11
7	1) Kierownik samodzielnej sekcji (np. technicznej, ekonomicznej, finansowej, zaopatrzenia, służby pracowniczej)	wyższe średnie	3 6	17—7
	2) Kierownik sekcji			19—9
8	Specjalista do spraw technicznych, ekonomicznych, służby pracowniczej	wyższe	3	16—6
9	Starszy inspektor techniczny, starszy inspektor ds. obronności, starszy inspektor ds. przeciwpożarowych, starszy referent techniczny, starszy referent ekonomiczny, starszy referent służby pracowniczej, starszy księgowy, starszy rewident, mistrz	wyższe średnie	3 6	19—11
10	Inspektor techniczny, inspektor ds. obronności, inspektor ds. przeciwpożarowych, referent techniczny, instruktor terapii pracą, referent ekonomiczny, księgowy, referent służby pracowniczej, rewident	wyższe średnie	po stażu 2	20—12
11	Zakładowy inspektor bhp, instruktor racjonalizacji i wynalazczości w zespole lub jednostce samodzielnej zatrudniającej: powyżej 1.000 pracowników powyżej 500 pracowników do 500 pracowników	wyższe oraz egzamin kwalifik. średnie oraz egzamin kwalifik.	3 8	18—9 19—10 20—12
II. Pracownicy administracyjni				
1	Dyrektor domu pomocy społecznej, kierownik profilaktycznego domu zdrowia: powyżej 200 pracowników powyżej 100 pracowników do 100 pracowników	wyższe średnie	6 10	12—4 14—5 15—6

1	2	3	4	5
2	Kierownik zakładu sanitarnego	wyższe średnie	6 10	15—6
3	Zastępca dyrektora domu pomocy społecznej, kierownik: domu małych dzieci, domu pielęgniarek, żłobka, dziennego domu pomocy społecznej	wyższe średnie	4 8	18—11
4	Kierownik działu administracyjno-gospodarczego w zespole lub jednostce samodzielnej zatrudniającej: powyżej 1.000 pracowników powyżej 800 pracowników do 800 pracowników	wyższe średnie	3 7	17—12 18—13 19—14
5	Kierownik sekcji administracyjno-gospodarczej	wyższe średnie	2 6	20—14
6	Radca prawny w zespole lub jednostce samodzielnej	wyższe prawnicze	—	14—6
7	1) Starszy referent administracyjny, kulturalno-oświatowy, starszy bibliotekarz, kierownik świetlicy	wyższe średnie	po stażu 5	19—15
	2) Kierownik kancelarii, kasjer	średnie	3	20—16
8	1) Kierownik: składnicy zaopatrzenia, zespołu magazynów	średnie	2	20—14
	2) Starszy magazynier	średnie	1	21—17
	3) Magazynier	średnie podstawowe	— 2	21—18
9	Kierownik: magazynu, kuchni, stołówki, pralni, szwalni	średnie	2	21—13
10	Referent administracyjny, bibliotekarz, referent kulturalno-oświatowy, archiwista, sekretarka	średnie ogólne średnie zawodowe	— po stażu	21—18
11	1) Starsza maszynistka poza halą maszyn	średnie, podstawowe 300 uderzeń na minutę	1	21—19
	2) Maszynistka poza halą maszyn	średnie, podstawowe 230 uderzeń na minutę	—	22—21
12	Telefonistka, pomoc biurowa, młodszy księgowy	średnie, podstawowe	—	22—21
13	Stażysta	wyższe średnie zawodowe	— —	19—17 22—20

*) Na stanowiskach technicznych wymagane jest wykształcenie wyższe lub średnie techniczne, na stanowiskach kierowniczych ekonomiczno-administracyjnych oprócz wymaganego wykształcenia pożądanym jest ukończenie 2-letniego kursu zaocznego dla kierowniczych kadr administracyjno-gospodarczych służby zdrowia i opieki społecznej.

Tabela stanowisk, kwalifikacji i zaszerzegowania pracowników gospodarczych i pracowników obsługi.

Grupa pracowników, stanowisko	Lp.	Wymagane kwalifikacje zawodowe		Grupa uposażena zasadniczego
		wykształcenie	liczba lat pracy w zawodzie	
1	2	3	4	5
I. Pracownicy zaplecza technicznego i gospodarczego: — zatrudnieni w komórkach organizacyjnych (w warsztatach, pracowniach, kuchniach, pralniach, ogrodnictwie, kotłowniach c.o. i innych) w zawodzie: ślusarza, mechanika, elektromontera, elektromechanika, hydraulika, murarza, stolarza, malarza, kucharza, pracza, ogrodnika i innym — palacze c.o.	1	zasadnicza szkoła zawodowa lub tytuł mistrzowski w zawodzie	6 lat	20—13
	2	zasadnicza szkoła zawodowa lub tytuł robotnika wykwalifikowanego bądź tytuł czeladniczy w zawodzie	3 lata	21—16
	3	zasadnicza szkoła zawodowa	poniżej 3 lat	21—18
	4	bez wykształcenia zawodowego	po 5 latach	22—19
	5	bez wykształcenia zawodowego	poniżej 5 lat	23—20
	6	średnia szkoła zawodowa lub tytuł kwalifikacyjny mistrza w zawodzie	6 miesięcy przy obsłudze urządzeń c.o.	20—13
	7	odpowiednia szkoła zasadnicza zawodowa lub świadectwo czeladnicze w zawodzie bądź świadectwo robotnika wykwalifikowanego w zawodzie	1 rok pracy przy obsłudze urządzeń c.o.	21—16
	8	szkoła podstawowa i kurs palaczy kotłów c.o. *)	1 rok pracy przy obsłudze urządzeń c.o.	21—17
	9	bez wykształcenia zawodowego	po 5 latach	21—18
	10	bez wykształcenia zawodowego	poniżej 5 lat	22—20
II. Pracownicy obsługi: — woźny, szatniarz, powielaczowy, zmywaczka szkła laboratoryjnego, dźwigowy — sprzątaczką, goniec, operator wózka jezdnego		— —	— —	23—21
III. Pracownicy zatrudnieni przy pilnowaniu: — st. dozorca (st. strażnik), starszy portier	1	—	1	23—21
— dozorca (strażnik), portier	2	—	—	23—22

*) W wypadkach szczególnie uzasadnionych dyrektor zakładu za zgodą właściwego terenowo okręgowego inspektoratu gospodarki paliwowo-energetycznej może zwolnić palacza c.o. mającego duże doświadczenie zawodowe oraz dobrze wypełniającego powierzone obowiązki od wymagań kwalifikacyjnych w zakresie wykształcenia.

Tabela stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowania lekarzy, lekarzy dentyków i farmaceutów zatrudnionych w wydziałach zdrowia i opieki społecznej w urzędach terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje zawodowe	Liczba lat pracy	Grupa uposażenia zasadniczego
		wykształcenie		
1	2	3	4	5
1	Lekarz wojewódzki	wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia oraz specjalizacja II lub I stopnia w innej dziedzinie medycyny	8	4—B
2	Zastępca dyrektora wydziału zdrowia i opieki społecznej	wyższe medyczne, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia lub II stopnia w innej dziedzinie medycyny	8	7—1
3	Kierownik oddziału, inspektor wojewódzki	wyższe medyczne, farmaceutyczne, specjalizacja I stopnia	5	12—4
4	Starszy inspektor	wyższe medyczne, farmaceutyczne, specjalizacja I stopnia	5	14—6
5	Inspektor	wyższe, medyczne, farmaceutyczne	2	15—8